

CS

CS

CS

EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 11.4.2011
KOM(2011) 175 v konečném znění

ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ

o provádění rámcového rozhodnutí Rady ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy

{SEK(2011) 430 v konečném znění}

OBSAH

1.	ÚVOD	3
2.	SOUVISLOSTI	4
3.	LEGISLATIVNÍ ZMĚNY V ČLENSKÝCH STÁTECH OD 1. DUBNA 2007	5
4.	EVROPSKÝ ZATÝKACÍ ROZKAZ A POSILOVÁNÍ PROCESNÍCH PRÁV PODEZŘELÝCH NEBO OBVINĚNÝCH V TRESTNÍM ŘÍZENÍ.....	5
5.	OTÁZKA PROPORCIONALITY	7
6.	BUDOUCÍ ČINNOST	8
	PŘÍLOHA 1 – Statistické údaje týkající se Evropského zatýkacího rozkazu.....	11

1. ÚVOD

Od počátku uplatňování rámcového rozhodnutí Rady ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu (dále jen „EZR“) a postupech předávání mezi členskými státy¹ (dále jen „rámcové rozhodnutí Rady“) dne 1. ledna 2004 uplynulo více než sedm let. Z dostupné statistiky sestavené za období od 2005 do 2009² (viz příloha 1) vyplývá, že bylo vydáno 54 689 EZR a 11 630 EZR bylo vykonáno. Během uvedeného období souhlasilo mezi 51 % a 62 % vyžádaných osob se svým předáním, jež trvalo v průměru mezi 14 a 17 dny. Průměrná doba předání u osob, které s předáním nesouhlasily, byla 48 dnů. Tento stav vyznívá velmi příznivě ve srovnání se stavem před EZR, kdy vydání vyžádaných osob trvalo průměrně rok. Rámcové rozhodnutí Rady nepochybně posílilo volný pohyb osob v rámci EU vytvořením účinnějšího mechanismu, který má zaručit, že otevřené hranice nebudou zneužívány osobami, které se chtějí vyhnout spravedlnosti.

Avšak minulých sedm let ukázalo, že systém EZR přes svůj operativní úspěch zdaleka není dokonalý. Členské státy, členové Evropského parlamentu a vnitrostátních parlamentů, zástupci občanské společnosti a jednotliví občané vyjádřili obavy ohledně fungování EZR a zejména jeho dopadu na základní práva. Existují rovněž nedostatky týkající se způsobu, kterým některé členské státy rámcové rozhodnutí Rady provádějí.

Od prosince 2009 se v důsledku vstupu Lisabonské smlouvy v platnost a skutečnosti, že Listina základních práv je právně závazná, změnila ustanovení Lisabonské smlouvy upravující legislativní nástroje v oblasti policejní a justiční spolupráce celkové souvislosti, v nichž EZR funguje. Podle Smlouvy se kdykoliv, když je novelizován právní nástroj z doby před Lisabonskou smlouvou, jako je např. rámcové rozhodnutí Rady, uplatní se na novelizované opatření pravomoc Komise zahájit řízení o porušení Smlouvy a soudní pravomoc Soudního dvora. V každém případě se tyto pravomoci použijí po 1. prosinci 2014 po skončení přechodného období upraveného ve Smlouvě. Kromě toho má jakákoliv novelizace rámcového rozhodnutí Rady za následek, že se použijí nová pravidla zavedená Lisabonskou smlouvou pro přijímání legislativních opatření v této oblasti. Tato pravidla zahrnují spolurozhodování mezi Evropským parlamentem a Radou a možnost neúčasti některých členských států³.

Dalším důležitým důsledkem Lisabonské smlouvy je skutečnost, že Listina základních práv Evropské unie⁴ se stala právně závaznou⁵. Kromě toho EU jakožto celek podepíše Evropskou úmluvu o lidských právech⁶. Komise nedávno přijala strategii, která má zaručit, že Listina základních práv Evropské unie⁷ bude

¹ Úř. věst. L 190, 18.7.2002, s. 1.

² Rada 9005/5/06 COPEN 52; 11371/5/07 COPEN 106; 10330/2/08 COPEN 116; 9743/4/09 COPEN 87; 7551/7/10 COPEN 64.

³ Podle Protokolů 21 a 22 Lisabonské smlouvy se Spojené království, Irsko a Dánsko neúčastní opatření v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí. Spojené království a Irsko mají možnost se pro opatření výslovně rozhodnout.

⁴ Úř. věst. C 364, 18.12.200, s. 1.

⁵ Čl. 6 odst. 1 SEU.

⁶ Čl. 6 odst. 3 SEU.

⁷ KOM(2010) 573 v konečném znění. 19.10.2010.

dodržována. Tato strategie bude určovat přístup Komise ke všem novým a stávajícím legislativním a nelegislativním iniciativám (včetně EZR), jakož i postup členských států při provádění nebo používání rámcového rozhodnutí Rady.

2. SOUVISLOSTI

Tato třetí zpráva a doprovodný pracovní dokument útvarů Komise jsou založeny na řadě pramenů: předchozích zprávách Komise podle článku 34 rámcového rozhodnutí Rady v roce 2006⁸ a 2007⁹; závěrečné zprávě a doporučeních čtvrtého kola vzájemných hodnocení prováděných Radou Evropské unie (dále jen „doporučení Rady“)¹⁰ a přijatých Radou v červnu 2010¹¹; výsledku setkání odborníků dne 5. listopadu 2009; odpovědích poskytnutých členskými státy na žádosti o aktualizované informace Komise ze dne 30. června 2009 a 25. června 2010; a popřípadě judikatury. Informace získané od členských států se lišily co do rozsahu a kvality, a tudíž bylo obtížné vypracovat ucelenou analýzu a srovnání pokrývající všechny členské státy¹².

Doprovodný pracovní dokument útvarů Komise obsahuje velké množství informací o současném postoji k EZR. To by mělo celkově napomoci osobám pracujícím v praxi s EZR i členským státům při následných opatřeních srovnávacího hodnocení na konci června 2011, jak bylo dohodnuto Radou¹³. Část I pracovního dokumentu útvarů Komise obsahuje krátkou deskriptivní analýzu týkající se těch členských států, které po dubnu 2007 přijaly novelizující právní předpisy. Část II podává přehled současných postojů členských států k doporučením Rady. Část III uvádí podrobnosti o legislativních nástrojích EU, které novelizují nebo doplňují rámcové rozhodnutí Rady k EZR. Části IV a V obsahují některé aktuální informace k EZR a Schengenskému informačnímu systému, resp. Eurojustu. V části VI jsou uvedena rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie, která se týkají rámcového rozhodnutí Rady k EZR. Část VII uvádí referenční čísla jednotlivých hodnotících zpráv Rady o členských státech a část VIII obsahuje tabulky ke každému členskému státu s těmito informacemi:

- doporučení obsažená v jednotlivých hodnotících zprávách Rady a odpovědi členských států, pokud tyto byly poskytnuty; všeobecné informace o používání rámcového rozhodnutí Rady v každém členském státě, s odkazem na otázky uvedené v doporučeních Rady;
- poznámky uvedené ve zprávě Komise o provádění z roku 2007 a odpovědi členských států, pokud byly poskytnuty.

Část IX obsahuje další statistické údaje ve formě grafu.

⁸ KOM(2005)63 a SEK(2005)267 ze 23.2.2005, změněno KOM(2006)8 a SEK(2006)79 ze 24.1.2006.

⁹ SEK(2007) 407 a SEK(2007) 979, 12.7.2007.

¹⁰ Rada 8302/4/09 COPEN 68; 7361/10 COPEN 59; 8465/2/10 COPEN 95.

¹¹ Rada 10630/1/10 Presses 161 s. 33.

¹² V odpovědi na žádost o informace v letech 2009 a 2010 Komise obdržela velmi málo informací nebo žádné informace z Kypru, Malty a Spojeného království.

¹³ Rada 10630/1/10 Presse 161 s. 33 a 8302/4/09 COPEN 68 s. 23 — doporučení 20.

3. LEGISLATIVNÍ ZMĚNY V ČLENSKÝCH STÁTECH OD 1. DUBNA 2007

Z odpovědí, které Komise obdržela na svoji žádost o informace od členských států, vyplývá, že čtrnáct členských států (AT, BG, CZ¹⁴, EE, FR, HU, IE, LV, LT, PL, PT, RO, SK a SI) novelizovalo svoje prováděcí právní předpisy. Komise toto bere na vědomí a vítá skutečnost, že mnoho novelizací bere v úvahu doporučení Rady a Komise. Jeden členský stát (LU) novelizoval jeden článek svých prováděcích právních předpisů v roce 2010 a v současnosti se v parlamentu projednává návrh právního předpisu, který řeší určitý počet doporučení. Jak plyne z tabulek v části VIII pracovního dokumentu útvarů Komise stupeň zlepšení se mezi státy výrazně liší a ne všechna doporučení byla zohledněna v právních předpisech.

Dvanáct členských států (BE, CY¹⁵, DK, DE, EL, ES, FI, IT, MT, NL, SE, UK) svoje právní předpisy nenovelizovalo, ačkoliv jim to bylo v předchozích zprávách Rady a Komise doporučeno. Ještě více politováníhodná je tato skutečnost v případě členských států, u nichž bylo ve v Zprávě Komise z roku 2007 výslovně uvedeno, že je zapotřebí, aby vyvinuly úsilí o plný soulad s rámcovým rozhodnutím Rady (CY, DK, IT, MT, NL, UK).

U těch členských států, které přijaly nové právní předpisy, je v části I doprovodného pracovního dokumentu útvarů Komise k této zprávě obsažena stručná deskriptivní analýza těchto novelizací. Celkový stav všech členských států je detailně uveden v tabulkách v části VIII pracovního dokumentu útvarů Komise.

Jako reakce na některá z doporučení bylo zapotřebí spíše praktických opatření než právních předpisů a Komise oceňuje práci provedenou členskými státy při racionalizaci jejich systémů EZR a poskytování školení, informací a kontaktních míst. Avšak jednotné používání EZR a vzájemná důvěra, která je pro jeho fungování nezbytná, závisí z velké míry na tom, zda je prováděn v souladu s rámcovým rozhodnutím Rady. Současné nedostatky v provádění u každého členského státu jsou uvedeny v dostupném formátu v pracovním dokumentu útvarů Komise k této zprávě. Komise očekává, že tento přehled bude pro uvedené členské státy pomůckou, aby uvedly svoje právní předpisy provádějící EZR do souladu s rámcovým rozhodnutím Rady.

4. EVROPSKÝ ZATÝKACÍ ROZKAZ A POSILOVÁNÍ PROCESNÍCH PRÁV PODEZŘELÝCH NEBO OBVINĚNÝCH V TRESTNÍM ŘÍZENÍ

Ačkoliv Komise vítá skutečnost, že EZR je v praxi úspěšným nástrojem vzájemného uznávání, je si rovněž vědoma přetrvávajících nedostatků EZR, zejména u provádění na vnitrostátní úrovni. Komisi byla doručena stanoviska členů Evropského parlamentu a vnitrostátních parlamentů, obhájců ve věcech trestních, občanů a skupin občanské společnosti, která upozorňovala na řadu problémů spojených s prováděním EZR: neexistující nárok na právní zastoupení ve vystavujícím státě během postupu předávání ve vykonávajícím státě; vazební podmínky v některých členských státech v kombinaci s předsoudní vazbou předávaných osob, která v

¹⁴ V CZ se v současnosti připravují další novelizace právních předpisů.

¹⁵ Podle poslední informace obdržené od CY v srpnu 2009 byly předloženy návrhy nových právních předpisů.

některých případech trvá příliš dlouho, a nejednotnou kontrolou proporcionality vystavujícími státy, což má za následek žádosti o předávání u relativně méně závažných trestných činů, které musejí být, kvůli chybějící kontrole proporcionality ve vykonávajícím státě, vykonány.

S ohledem na záležitosti uváděné v souvislosti s fungování EZR se může zdát, že i navzdory skutečnosti, že trestní právo hmotné a procesní všech členských států je podřízeno normám Evropského soudu pro lidská práva, existují často pochybnosti, zda jsou v celé EU uplatňovány stejné normy. Ačkoliv se jednotlivec může obracet na Evropský soud pro lidská práva, aby uplatnil práva vyplývající z Evropské úmluvy o lidských právech, je tak možné učinit pouze poté, co došlo k tvrzenému porušení těchto práv, a poté, co byly vyčerpány veškeré vnitrostátní opravné prostředky. Ukázalo se, že toto není účinný způsob, jak dosáhnout, aby signatáři dodržovali ustanovení Úmluvy. Komise tuto situaci zohlednila ve své aktuální činnosti k provedení cestovní mapy¹⁶ pro posílení procesních práv podezřelých nebo obviněných osob v trestním řízení. Tato cestovní mapa, která byla Radou přijata dne 30. listopadu 2009, uznává v bodě odůvodnění 10, že „bylo však dosaženo velkého pokroku v oblasti justiční a policejní spolupráce ohledně opatření, která usnadňují trestní stíhání. Nyní je načase zabývat se zlepšováním rovnováhy mezi těmito opatřeními a ochranou procesních práv jednotlivce“. I když se cestovní mapa nevzdává možnosti doplnit další práva, stanoví následujících šest prioritních opatření:

- právo na tlumočení a překlad;
- informace o právech (poučení o právech);
- právní poradenství během přípravného řízení a právní poradenství během řízení před soudem;
- právo zadržené osoby komunikovat se členy rodiny, zaměstnavateli a konzulárními úřady;
- ochrana zranitelných podezřelých osob;
- zelená kniha o vazbě.

První opatření, a sice směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/64/EU ze dne 20. října 2010 o právu na tlumočení a překlad v trestním řízení, bylo přijato Evropským parlamentem a Radou v říjnu 2010¹⁷. Druhé opatření¹⁸ je nyní projednáváno Evropským parlamentem a Radou a Komise provádí přípravnou práci u ostatních opatření. Rešerše týkající se práva na právní poradenství se zaměří na otázku zastupování vyžádaných osob během postupu předávání jak ve vykonávajícím, tak ve vystavujícím státě. Směrnice, které již byly navrženy, obsahují ustanovení, podle nichž se práva v nich obsažená použijí i na EZR. Směrnice o právu na informace v trestním řízení rovněž navrhuje vzorové poučení o právech zaměřené konkrétně na případy EZR.

¹⁶ Rozhodnutí Rady ze dne 30. listopadu 2009. Úř. věst. C 295, 4.12.2009, s. 1.

¹⁷ Směrnice 2010/64/EU – Úř. věst. L 280, 26.10.2010.

¹⁸ KOM(2010) 392 v konečném znění, 20.7.2010.

Určitý počet rozsudků Evropského soudu pro lidská práva poukázal na nedostatky v některých věznicích v EU¹⁹. Soud rozhodl, že nepřijatelné vazební podmínky (které musejí dosahovat minimální úrovně závažnosti) mohou představovat porušení článku 3 Evropské úmluvy o lidských právech, a to i v případech, kdy neexistují důkazy o úmyslu zadržovanou osobu ponížit nebo snižovat její důstojnost. Je zřejmé, že rámcové rozhodnutí Rady k EZR (které v čl. 1 odst. 3 stanoví, že členské státy musejí ctít základní práva a obecné právní zásady, včetně článku 3 Evropské úmluvy o lidských právech) neumožňuje předání, u něhož je vykonávající justiční orgán, při zohlednění všech okolností dané věci, přesvědčen, že by takové předání vedlo k porušení základních práv vyžádané osoby v důsledku nepřijatelných vazebních podmínek.

Další záležitostí, která se týká EZR případů, je skutečnost, že občané EU, kteří nemají bydliště v členském státě, v němž jsou podezřelí ze spáchání trestného činu, jsou často drženi ve vazbě, a to zejména z toho důvodu, že nemají v dané společnosti vazby a že hrozí nebezpečí jejich útěku. Rada přijala dne 23. října 2009 „rámcové rozhodnutí Rady 2009/829/SVV²⁰ ze dne 23. října 2009 o uplatnění zásady vzájemného uznávání na rozhodnutí o opatřeních dohledu jakožto alternativy zajišťovací vazby mezi členskými státy Evropské unie“²¹. Toto rámcové rozhodnutí Rady zavádí možnost převedení nevazebních opatření dohledu z členského státu, v němž je osoba, která v něm bydliště nemá, podezřelá ze spáchání trestného činu, do členského státu, v němž má tato osoba obvyklé bydliště. Toto umožní, aby podezřelá osoba byla předmětem opatření dohledu v jejím obvyklém prostředí až do zahájení soudního řízení v cizím členském státě.

5. OTÁZKA PROPORCIONALITY

Důvěra v používání EZR byla podkopána systematickým vydáváním EZR pro předávání osob hledaných často v souvislosti s velmi málo závažnými trestnými činy. V této souvislosti vyplynulo z diskusí v Radě v návaznosti na závěry hodnocení členských států²², že mezi členskými státy v zásadě existuje shoda, že je nezbytná kontrola proporcionality, která by měla zabránit, aby EZR byly vydávány pro trestné činy, které sice spadají do vymezení stanoveného v čl. 2 odst. 1²³ rámcového rozhodnutí Rady o EZR, avšak nejsou dostatečně závažné, aby odůvodňovaly opatření a spolupráci, kterou vyžaduje výkon EZR. Před vydáním EZR by mělo být posouzeno několik aspektů, včetně závažnosti trestného činu, trvání trestu, existence alternativního přístupu, který by byl méně náročný jak pro hledanou osobu, tak i pro vykonávající orgán, jakož i analýzy nákladů a přínosů vykonání EZR. Pokud jsou EZR vydány ve věcech, kdy by (předsoudní) vazba byla za jiných okolností nepřiměřená, mají nepřiměřený dopad na svobodu vyžádaných osob. Kromě toho by zavalení těmito žádostmi mohlo být pro vykonávající členský stát nákladné. Mohlo

¹⁹ Viz mj. rozsudky ve věcech *Peers v. Řecko* (19. dubna 2001), *Salejmanovic v. Itálie* (16. července 2009), *Orchowski v. Polsko* (22. ledna 2010).

²⁰ Úř. věst. L 294, 11.11.2009, s. 20.

²¹ Datum provedení: 1. prosince 2012

²² Rada 8302/4/09 COPEN 68; 7361/10 COPEN 59; 8465/2/10 COPEN 95; 10630/1/10 Presses 161 s. 33.

²³ Čl. 2 odst. 1 *Evropský zatýkací rozkaz lze vydat pro činy, které lze podle práva vystavujícího členského státu potrestat trestem odnětí svobody nebo ochranným opatřením spojeným se zbavením osobní svobody s horní hranicí sazby v délce nejméně 12 měsíců, nebo byl-li již uložen trest nebo ochranné opatření, pro tresty nebo ochranná opatření v délce nejméně čtyř měsíců.*

by to rovněž vést k situaci, v níž vykonávající justiční orgány (na rozdíl od vystavujících orgánů) budou mít tendenci aplikovat kontrolu proporcionality, a tudíž zavádět důvod pro odmítnutí, který není v souladu s rámcovým rozhodnutím Rady nebo zásadou vzájemného uznávání, na níž je opatření založeno.

V následných opatřeních k doporučením v závěrečné zprávě k čtvrtému kolu vzájemných hodnocení zahrnula Rada novelizaci příručky k EZR týkající se proporcionality²⁴. Tato zpráva byla přijata Radou v červnu 2010²⁵. Novelizovaná příručka stanoví faktory, které je třeba vzít v úvahu při vydávání EZR, a alternativy, které je třeba před jeho vydáním zvážit²⁶. Pokud se členské státy budou novelizovanou příručkou řídit, bude základem pro určitý jednotný přístup ke kontrole proporcionality. Komise tento přístup schvaluje a vyzývá členské státy, aby učinily aktivní kroky k tomu, aby bylo zaručeno, že osoby činné v právní praxi budou novelizovanou příručku (ve spojení s případnými ustanoveními jejich právních předpisů) využívat jako vodítko, jak má být kontrola proporcionality aplikována.

Podle názoru Komise je s ohledem na skutečnost, že se Rada v zásadě shodla na výhodách kontroly proporcionality a že skutečnosti, že v případech, kdy kontrola proporcionality není používána, dochází k podkopávání důvěry v systém EZR, nezbytné, aby všechny členské státy, včetně těch, v nichž platí zásada legality, kontrolu proporcionality používaly. Rámcové rozhodnutí Rady je nástrojem pro členské státy, který používají, když považují za nezbytné, aby se určitá osoba nacházela na jejich území za účelem jejího trestního stíhání nebo uvalení vazby na tuto osobu. Dohodnutá příručka představuje návod pro jednotné používání tohoto nástroje. Ustanovení čl. 2 odst. 1 rámcového rozhodnutí Rady stanoví, že „Evropský zatýkácí rozkaz lze vydat v případech jednání...“. Je v rámci této diskreční pravomoci, aby záležitosti uvedené v této příručce (včetně provádění kontroly proporcionality) byly projednány a dohodnuty. Aby byla zaručena vzájemná důvěra, která je pro další uplatňování EZR nezbytná, musejí justiční orgány všech členských států dodržovat ujednání, kterých bylo v této oblasti diskreční pravomoci dosaženo.

6. BUDOUCÍ ČINNOST

Tato zpráva představuje příležitost zhodnotit stav uplatňování a fungování EZR, který představuje účinný a efektivní systém předávání nezbytný v Evropě otevřených hranic. Z údajů získaných pro vypracování zprávy vyplývá, že i když je EZR velmi užitečným nástrojem pro členské státy při boji s trestnou činností, existuje prostor pro zlepšení v oblasti provádění a uplatňování rámcového rozhodnutí Rady. Při uplatňování systému EZR musí mít prioritu ochrana základních práv. V těchto oblastech je zapotřebí vykonávat činnost:

- **Provádění:** Členské státy by měly, pokud toho je třeba, přijmout právní předpisy v oblastech (podrobně stanovených v tabulkách části VIII doprovodného pracovního dokumentu útvarů Komise), pokud jejich prováděcí právní předpisy nejsou v souladu s rámcovým rozhodnutím Rady o EZR.

²⁴ Rada 8436/2/10 COPEN s. 3.

²⁵ Rada 10630/1/10 PRESSE 161.

²⁶ Rada 8302/4/09 COPEN 68 s. 15; 7361/10 COPEN 59 s.4; 8436/2/10 COPEN s. 3.

- **Základní práva:** Je zapotřebí přijmout a provádět opatření plynoucí z cestovní mapy pro posílení procesních práv podezřelých nebo obviněných osob, aby byla zaručena ochrana základních práv a svobod a zlepšena vzájemná důvěra nezbytná pro další uplatňování nástrojů vzájemného uznávání jako je rámcové rozhodnutí Rady o EZR.
- **Proporcionalita:** Justiční orgány by měly systému EZR využívat pouze, pokud je žádost o vydání přiměřená všem okolnostem věci, a měly by používat kontrolu proporcionality jednotným způsobem ve všech členských státech. Členské státy musejí učinit aktivní kroky, aby bylo zaručeno, že osoby v praxi budou novelizovanou příručku (ve spojení s případnými ustanoveními jejich právních předpisů) využívat jako vodítko, jak má být kontrola proporcionality aplikována.
- **Vzdělávání:** Sdělení Komise o Evropském justičním vzdělávání plánované na září 2011 má za cíl řešit konkrétní vzdělávání jak justičních orgánů, tak osob činných v právní praxi, v oblasti provádění EZR a nových opatření pro posílení procesních práv podezřelých nebo obviněných osob. Školení justičních orgánů je nezbytné, aby byla zaručena jednotnost v otázkách jako jsou používání testu proporcionality v různých členských státech. Komise uvádí, že Evropská soudní síť spustí v roce 2011 nové internetové stránky, které budou užitečným nástrojem, který má zaručit, že justiční orgány budou mít dostatečné informace o EZR.
- **Provádění doplňkových nástrojů:** Od roku 2004 byl vykonán značný objem práce na stanovování problémů a zlepšování systému EZR. Čtyři přijatá rámcová rozhodnutí Rady (podrobnosti viz část III pracovního dokumentu útvarů Komise) ovlivňují uplatňování EZR. Tato opatření řeší otázky převedení výkonu trestu, rozhodnutí v nepřítomnosti, konkurujících příslušností a uznávání rozhodnutí o výkonu dohledu. Jejich urychlené provádění členskými státy v blízké budoucnosti může dále zlepšit praktické uplatňování EZR.
- **Statistika:** Máme nyní k dispozici statistické údaje za několik let založené na odpovědích na dotazníky vypracované Pracovní skupinou Rady pro spolupráci v trestních věcech v dubnu 2005²⁷. Dosud zaslání odpovědi byly uspořádány a zveřejněny pro roky 2005 až 2009 včetně²⁸ (viz příloha 1 k této zprávě a část IX pracovního dokumentu útvarů Komise). Avšak ve statistických údajích dostupných pro analýzu jsou značné nedostatky. To má řadu důvodů. Ne všechny členské státy poskytovaly údaje systematicky a členské státy nesdílejí společný statistický nástroj. Kromě toho lze v odpovědích na výroční dotazník Rady lze nalézt různé výklady. Existují rovněž důkazy, že Eurojust není vždy informován o nedodržení lhůt stanovených v rámcovém rozhodnutí Rady, i přes informační povinnost stanovenou v článku 17 (viz část V pracovního dokumentu útvarů Komise). Komise upomíná členské státy, aby svoji informační povinnost plnily. Obsáhlá statistika je zapotřebí pro řádné hodnocení úspěchů a nedostatků EZR. Je nezbytné aby, členské státy, zejména ty, které tak doposud nečinily, poskytovaly úplné statistické údaje. Komise vyvine veškeré úsilí, aby odstranila nedostatky dotazníků pro statistiku EZR a bude zjišťovat způsoby pro zlepšení sběru údajů.

²⁷

Rada 8111/05 COPEN 75.

²⁸

Rada 9005/5/06 COPEN 52; 11371/5/07 COPEN 106; 10330/2/08 COPEN 116; 9743/4/09 COPEN 87; 7551/7/10 COPEN 64.

Komise vítá značný rozsah práce, která je v současnosti vykonávána pro zlepšení systému a zároveň uznává úspěch i přetrvávající nedostatky EZR. EZR je inovativním a dynamickým nástrojem. Od jeho vstupu v platnost v roce 2004 dal justičním orgánům k dispozici přístupný a účinný mechanismus, který zaručuje, že pachatelé nemohou uniknout spravedlnosti, ať se již v Evropské unii skrývají kdekoliv. Pro jeho používání je však zapotřebí důkladná kontrola. Komise bude nadále sledovat používání tohoto nástroje se zřetelem na otázky uvedené v této zprávě a zváží všechny možnosti s ohledem na další zkušenosti, včetně právních předpisů, a zohlední nový rámec zavedený Lisabonskou smlouvou.

PŘÍLOHA 1 – STATISTICKÉ ÚDAJE TÝKAJÍCÍ SE EVROPSKÉHO ZATÝKACÍHO ROZKAZU

(založené na údajích z COPEN 52 REV 5 9005/5/06, COPEN 106 REV 5 11371/5/07, COPEN 116 REV 2 10330/2/08, COPEN 87 REV 4 9734/4/09 a COPEN 64 REV 4 7551/7/10)

Průměrná doba postupů předávání

V případech, kdy osoba s předáním souhlasila (doba mezi zadržením a rozhodnutím o předání hledané osoby), činila průměrná doba předání:

2005: 14,7 dne. **2006:** 14,2 dne. **2007:** 17,1 dne. **2008:** 16,5 dne. **2009:** 16 dnů.

V případech, kdy osoba s předáním nesouhlasila (doba mezi zadržením a rozhodnutím o předání hledané osoby), činila průměrná doba předání:

2005: 47,2 dnů. **2006:** 51 dnů. **2007:** 42,8 dnů. **2008:** 51,7 dne. **2009:** 48,6 dne.

Podíl „souhlasných“ předání

Podíl osob, které souhlasily se svým předáním, činil:

2005: 51 %. **2006:** 53 %. **2007:** 55 %. **2008:** 62 %. **2009:** 54 %.

Evropský zatýkáci rozkaz – počet vydaných evropských zatýkácích rozkazů („vydané“) a počet evropských zatýkácích rozkazů , které vedly ke skutečnému předání hledané osoby („vykonané“) od roku 2005 do roku 2009

	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	EL	ES	FR	IE	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	UK	CE LK EM
<i>2005 vydaných</i>			4	64		38	38	519	1914	29	121	44	44	500	42	42	1	373	975	1448	200		81	56	86	144	131	689 4
<i>2005 vykonaných</i>			0	19		10	12	54	162	6	57	3	10	69	24	23	0	30	73	112	38		10	14	37	10	63	836
<i>2006 vydaných</i>			168	52		42	53	450	1552	43		20	65	538	35	115	4	325	391	2421	102		67	111	69	137	129	688 9
<i>2006 vykonaných</i>			125	19		15	4	62	237	20		2	14	57	22	55	3	47	67	235	52		14	23	37	27	86	122 3
<i>2007 vydaných</i>			435		1785	31	83	588	1028	35		20	97	316	44	373	3	403	495	3473	117	856	54	208	84	170	185	108 83
<i>2007 vykonaných</i>			66		506	14	16	59	345	14		4	16	60	15	84	1	17	47	434	45	235	8	71	43	22	99	222 1
<i>2008 vydaných</i>			494	52	2149	46	119	623	1184	40		16	140	348	40	975	2		461	4829		2000	39	342	107	190		141 96
<i>2008 vykonaných</i>			141	26	624	22	10	93	400	13		3	22	68	22	205	1		28	617		448	11	81	44	40		291 9
<i>2009 vydaných</i>	508		439	96	2433	46	116	489	1240	33		17	171	354	46	1038	7	530	292	4844	104	1900	27	485	129	263	220	158 27
<i>2009 vykonaných</i>	73		67	51	777	21	19	99	420	16		3	40	84	26	149	2	0	37	1367	63	877	6	79	47	28	80	443 1